

ת"פ 30154/03/12 - מדינת ישראל - מפלג תביעות ת"א נגד עבדל כרים כורדי, ברהאן כורדי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 30154-03-12 מדינת ישראל נ' כורדי ואח' בפני 18 מאי 2015
כב' השופטת דניאלה שריזלי

מדינת ישראל - מפלג תביעות ת"א

המאשימה

נגד

הנאשמים

1. עבדל כרים כורדי

2. ברהאן כורדי

[פרוטוקול הושמט]

גזר-דין

האישום וההרשעה

הנאשמים הם אב ובנו. האב, נאשם 2, יליד 1955 ובנו, נאשם 1, הוא יליד 1992. נגד השניים הוגש כתב אישום שברקע לו עבודות שיפוצים שביצעו הנאשמים בתאריך 23.12.10 בבניין שברחוב זכריה 2 ברמת גן. יחד עמם עבד בשיפוצים ק.ט., קטין יליד 1994 (להלן: **המתלונן**). בכתב האישום נאמר, כי במועד האמור, בשעה 16.10, תקפו הנאשמים בצוותא חדא את המתלונן, הלמו בו באגרופיהם, והנאשם 2 דחף אותו. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן שריטות בפניו ואדמומית בצוואר.

הנאשמים כפרו במיוחס להם. ואולם, לאחר שנשמעו עדויות התביעה, חזרו בהם הנאשמים מכפירתם. כתב האישום תוקן במסגרת הסדר טיעון. הנאשמים הודו במיוחס להם, והורשעו שניהם בביצוע **תקיפה בצוותא שגרמה חבלה**, לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**).

בהתאם להסדר הטיעון, הופנו שני הנאשמים לממונה על עבודות השרות כדי שיחווה דעתו האם ניתן לנאשמים לרצות עונש מאסר בעבודות שרות. עם זאת, הודיעה ב"כ המאשימה כי עמדתה, על פי ההסדר, ביחס לשני הנאשמים, היא לעונש מאסר בפועל, שלא לריצוי בעבודות שרות, ובנוסף, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן. בהתאם להסדר, מוסכם היה כי הסנגור רשאי לעתור לעונש כראות עיניו.

ביחס לנאשם 1, שהוא יליד 1992, הוזמן על פי חוק תסקיר מבחן.

הטיעונים לעונש

הנאשם 2 נמצא ע"י הממונה על עבודות השרות כשיר לשאת בעונש מאסר בעבודות שרות. לא כן, הנאשם 1, שהחל אותה עת לשאת בעונש מאסר.

תסקיר המבחן שהוגש ביחס לנאשם 1, סקר את נסיבותיו האישיות, קווי אישיותו, ודפוסי התנהגותו. נמסר, כי הנאשם נמצא בתקופה מבולבלת בחייו, בעיצומו של תהליך גיבוש עצמי, שכשלו התנהגותיים (קיומו של עבר פלילי) מקורם בקשיים רגשיים על רקע חסכים רגשיים, והתבגרות באווירה מתוחה בין הוריו. שרות המבחן המליץ על שילובו של הנאשם בהליך טיפולי, אלא שבנסיבות שבהן שהה בכלא, התבקשתי לדחות את הדיון וקבלת תסקיר משלים עד לאחר שחרורו ממאסרו.

בתסקיר המשלים שהוגש בתאריך 16.4.15 נמסר, כי הנאשם 1 השתלב בהליך טיפולי במסגרת היחידה להתמכרויות בעכו. בדיקותיו העידו על שרידי סם מסוג חשיש. בנסיבות אלה לא בא שרות המבחן בהמלצה טיפולית או אחרת.

טיעוני ב"כ המאשימה התייחסו לחומרת המעשה שבו הורשעו הנאשמים, אשר בא לידי ביטוי בהתנהלות אלימה כלפי המתלונן, קטין בן 16 שנים, בשל ריב של מה בכך; והתייחסו לעוצמת האלימות שהייתה בלתי מידתית, והסבה למתלונן חבלות (לוח תצלומים בתיק המוצגים **ת/9**, ומסמך רפואי). לטענת ב"כ המאשימה, פגעו הנאשמים בערכים חברתיים מוגנים, שהם ההגנה על שלמות גופו של אזרח, השמירה על ביטחונו האישי ועל כבודו. ב"כ המאשימה התנגדה למגמת הסנגור להשית על הנאשמים עונש מאסר בעבודות שרות, מה גם, שהנאשם 1, בהתאם לאמור בתסקיר המבחן, נטל אחריות חלקית בלבד על מעשה התקיפה החבלנית. ויותר מכך, בשל עברם המכביד של שני הנאשמים, כאשר לחובת הנאשם 1 - חמש הרשעות קודמות בעבירות אלימות, נשק, סמים ועוד (גליון הרשעות במ/1); ולחובת הנאשם 2 - ארבעים ואחת הרשעות קודמות, אף הן בעבירות אלימות קשות, סמים, רכוש, ועוד. שני הנאשמים ריצו עונשי מאסר. לטענת ב"כ המאשימה, מתחם העונש ההולם הוא בין 8 חודשי מאסר בפועל ברף התחתון ו-16 חודשי מאסר בפועל ברף העליון, בצירוף רכיבים נוספים.

ב"כ הנאשמים לא הקל ראש בחומרת העבירה ובנסיבותיה. עם זאת, ביקש לתת משקל לעובדה שאין מדובר בחומרה חריגה ויוצאת דופן, מה גם, שהחבלות שנגרמו למתלונן - שריטה אחת בודדת ושתי מכות יבשות (בהתאם לתעודה רפואית) - אינן אנושות. שני הנאשמים, טען הסנגור, מודעים למעשיהם, מצרים על האלימות שהפעילו כלפי המתלונן, והחרטה שהביעו כנה ואמיתית. ניתן להניח, כי לא ישובו על מעשיהם. הודאתם מצדיקה הקלה משמעותית בעונש. דגש מיוחד שם הסנגור על הזמן הרב שחלף, כחמש שנים, מאז מועד האירוע בגינו הורשעו, ומאז הוגש כתב האישום, בתקופה זו חל שינוי משמעותי בחיי שניהם. אמנם הנאשם 1 ריצה בינתיים עונש מאסר, ואולם, תסקיר המבחן מעיד על פוטנציאל של שיקום, שהוא כן ואמיתי. אשר לנאשם 2, שהוא כבן 60, ועברו מכביד, טען סנגורו, מדובר בעבר פלילי רחוק, ובאזרח שמנסה בכל כוחותיו לשקם את משפחתו, עורך שינוי בחייו והסיכוי שישבו לנהוג באלימות - אפסי. בקשת

ב"כ הנאשמים היא למתן את הדין ולהימנע מעונש מאסר בפועל.

הנאשם 1 אמר בדברי הסיוס כי הוא מבין היום את חומרת מעשיו; כי הוא עושה מאמצים רבים להמשיך בטיפול בדפוסים אלימות, וגם התנקה מסם, ומבקש שאפשר לו להתקדם בחייו.

הנאשם 2 אמר לי בהתרגשות כי ברור לו היום שפגע במתלונן, וגרם לבנו להיגרר אחריו, והוא מתחרט ומצטער על כך מעומק ליבו, בשמו ובשם בנו. הוא נכון, אמר, לכל תנאי שיוטל עליו, ובלבד שלא ייגזר עליו מאסר בפועל, שכן, המשפחה כולה תלויה בו, לרבות, בתו שזה עתה נישאה ומצפה לילד. ועוד הסביר, כי לאחרונה התעורר, ונפקחו עיניו; רק עתה הבין כי הוא אשם בכך שלא העניק לילדיו חינוך ראוי, והוא מבקש שאעזור לו להציל את המשפחה, ולשוב לדרך הישר.

דין והכרעה

אפשר שמתחם העונש אותו הציעה ב"כ המאשימה הוא ראוי ונכון, אולם, נוכח קיומו של הסדר טיעון, איני רואה צורך בהתוויית מתחם. מה גם, שנוכח עובדות האירוע, ודברי המתלונן בעדותו, קיים פער מסוים בעוצמת המעורבות והדומיננטיות של הנאשמים בתקיפתו. ער מסוים עונשם של הנאשמים ייקבע על פי חומרת המעשה שבו הודו, חומרת נסיבות הקונקרטיות, לרבות, התוצאות, וכמובן, על פי מידת הפגיעה שפגעו הנאשמים באינטרסים חברתיים מוגנים.

מעשה התקיפה שביצעו הנאשמים כלפי הקטין, המתלונן, הוא חמור במהותו וחמור בנסיבותיו. מדובר בעבירת אלימות מובהקת שלא הייתה לה כל הצדקה. כפי שהוכח, בפרץ של כעס על הקטין, הנאשם 2 דחף אותו, ובצוותא חדא עם בנו, הנאשם 1, שניהם הכו אותו באגרופיהם. בין אם היה בסיס לכעס ובין אם לאו, אסור היה שיתנכלו לקטין בדרך אלימה, אסור היה שיפתרו את הריב או הכעס שהתעורר ביניהם בחבטות ובאגרופים. הנאשמים פגעו באורח בוטה בערכים מוגנים, שהם שלמות הגוף, כבודו של אדם וביטחונו האישי. המעשה האלים ראוי לגינוי ולהוקעה ולענישה משמעותית, אשר יש בה להעביר מסר של גמול, הוקעה והרתעה.

בחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת והמקובלת בפסיקת בית המשפט העליון ביחס לעבירות אלימות, והעליתי כי בנסיבות דומות או מקבילות, סבר בית המשפט העליון, כי על בית המשפט לתרום תרומה למלחמה בתופעת האלימות שפשטה בחברה, וזאת, באמצעות עונשים חמורים שישקפו ערכים של תגמול והרתעה [ראו: רע"פ 7734/12 בעניין **מגידוב** הנ"ל, שבו דחה כב' השופט שהם בקשת רשות ערעור על פסק הדין בעפ"ג 33638-06-12 (מחוזי ת"א) **מגידוב נ' מדינת ישראל** (18.10.12). ראו גם: ע"פ 10538/09 **מלקוניאן נ' מדינת ישראל** (22.7.10)]. יפים לענייננו דברי כב' השופט ס' ג'ובראן בע"פ 7878/09 **מדינת ישראל נ' פלוני** (3.8.10):

האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. חברתנו הפכה להיות חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת

עונשים ראויים... שישקפו ערכים של תגמול והרתעה..."

אני עדים במקרים רבים, כבמקרה שלפניי, לתופעה חברתית קשה, שבה מעשה או אמירה של מה בכך מובילים לאלימות קשה שהיא בלתי נסבלת. תופעה זו מערערת באופן מוחשי את תחושת הביטחון הבסיסית וזורה אימה ופחד. על בית המשפט להגיב בענישה חמורה ומרתיעה שתעביר מסר חד וברור כי אלימות איננה פתרון, וגם אם נקלע אדם לסיטואציה מתסכלת, הוא אינו יכול או רשאי להביא לפתרון באמצעות כוח הזרוע [ע"פ 5753/04 מדינת ישראל נ' רייכמן (7.2.2005); ע"פ 3251/05 מלול נ' מדינת ישראל (11.1.2007)].

ואולם, מתחמי הענישה שמציבים המותבים הדיוניים שונים ממקרה למקרה, בהתאם לנסיבות המיוחדות של כל אחד מהם. אני נמנעת מקביעת מתחם ענישה, ואולם, ברי שלא ניתן להסתפק בענישה שאין עמה מאסר בפועל, לפחות לא כזה שירוצה בעבודות שרות.

עונשם של הנאשמים ייגזר, כאמור, גם מנסיבותיהם האישיות והמשפחתיות של הנאשמים, בכלל זה, תכונותיהם ואופיים, עברם הפלילי, הסיבות שגרמו לאלימות, שאלת נטילת האחריות, פגיעת עונש מאסר בנאשמים, הזמן שחלף מאז האירוע, וכן, הסיכוי להישנות המעשים, הכל כמפורט בסעיף 40'א' לחוק העונשין.

שני הנאשמים, האב כן הבן, בעלי עבר פלילי. עברם מאפיל על הרצון שאתרשם לחיוב מדמותם היום ומקווי אישיותם. עברו של הנאשם 2 מכביד במיוחד, אולם, מרבית העבירות מתוארכות לעבר הרחוק. הנאשם 1 ריצה לאחרונה עונש מאסר בפועל. כך, שהשניים אינם יכולים להיחשב "נורמטיביים". הסתבכויותיהם בעבר מצביעות על התנהלות בעייתית ומדאיגה. ואולם, נראה שהזמן "עשה את שלו". הנאשמים נראים בימים אלה כמי שמכים על חטא. הם נטלו אחריות, הודו במעשה, ודומה שהבינו את הבעייתיות שבהתנהלותם עד כה, וגם הבינו ממה נבעה.

אני נכונה להתייחס אל הנאשמים כ"חוזרים בתשובה", שמצרים על ההליך המיותר שניהלו. קיימת אפשרות כי פרץ הזעם שתקף את הנאשם 2, והדביק גם את הנאשם 1, וגרם להם לתקוף את המתלונן באלימות, נבע מדחף רגעי שעליו שניהם מתחרטים היום. על שני הנאשמים לתת את הדין על המעשה האלים. אלא שלכלל השיקולים שמניתי לעיל כוח מצטבר לקולא. לכן, החלטתי למתן את עונשם. בשל מכלול נסיבות האירוע, והנסיבות האישיות שצינתי, ובאיזון הראוי, אני סבורה כי נכון לקבוע עונש אחיד לשני הנאשמים.

אני גוזרת, אפוא, על שני הנאשמים את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל.

ב. מאסר בן 8 חודשים, אולם, מאסר זה הוא על תנאי שהנאשמים לא יעברו תוך 3 שנים מהיום עבירה של אלימות כנגד הגוף, לרבות ניסיון.

ג. על כל אחד מהנאשמים - קנס כספי בסך 1000 ₪, או 30 ימי מאסר תמורתו.

סכום הקנס יופקד בקופת בית המשפט בשני תשלומים שווים ורצופים, שהראשון בהם לא יאוחר מ-21.7.15, והתשלום הנוסף חודש לאחר מכן.

ד. כל נאשם ישלם פיצוי בסך 1000 ₪ למתלונן, ק.ט. שפרטיו יימסרו למזכירות על-ידי התביעה.

הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט בשני תשלומים שווים ורצופים, שהראשון בהם לא יאוחר מתאריך 21.9.14, והתשלום השני חודש לאחר מכן.

לאור חוות דעת הממונה על עבודות השירות שהוגשה ביחס לנאשם 2, והימצאותו כשיר לרצות את עונש המאסר בן 6 חודשים בעבודה ציבורית, אני מחליטה כי הנאשם ירצה את עונש המאסר שגזרתי עליו בן 6 חודשים בעבודות שירות במועצה דתית עכו, ברח' יהושפט 29 עכו.

שעות העבודה ותנאי העבודה הם כפי שנקבעו על ידי הממונה על עבודות השירות והמפקח האחראי הוא מר ממן שלמה. טל': 050-4074390.

תחילת ריצוי עבודות השירות הוא 17.8.15.

מובהר בזאת לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות פתע, וכל הפרה בעבודות השירות תביא להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במאסר ממש.

כמו כן, על הנאשם להודיע מיד לממונה על כל שינוי בכתובתו.

אני מורה לנאשם להתייצב בפני המפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה בתאריך האמור, בשעה 8:00, מפקדת גוש מרכז, ת.ד. 81 רמלה, קו אוטובוסים 247 (מהתחנה המרכזית של רמלה או לוד).

המזכירות תעביר העתק לממונה על עבודות השירות.

הודע לנאשם 2 על זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

באשר לנאשם 1, הוא יוכל לשאת בעונש המאסר בעבודות שירות אם יימצא מתאים.

על כן, נדחה לקבלת חוות-דעת הממונה על עבודות השירות ביחס לנאשם 1, לתאריך 25.6.15 שעה 09:00.

הממונה על עבודות השירות יגיש חוות-דעת אם ניתן לנאשם 1 עבדל כרים כורדי לרצות עונש של מאסר בעבודות שירות ציבוריות.

כתובת הנאשם: יאנוש קורצ'אק 17 דירה 10 עכו.

ניתן לזמן את הנאשם באמצעות בא כוחו בפקס': 04-9001194.

מודע בזאת לנאשם על חובתו למלא אחר דרישות הממונה על עבודות השירות.

הנאשם מסכים ומתחייב לבצע בדיקות שתן לפי דרישת הממונה על עבודות שירות.

המזכירות תעביר העתק החלטתי לממונה על עבודות השירות.

לנוחיות הנאשם, טל' הממונה על עבודות השירות: 9787060 - 08. פקס': 9193217 - 08.

הודע על זכות ערעור לבית המשפט המחוזי משך 45 יום מהיום.

לא יימצא כשיר לעבודות שרות - יישא את העונש במאסר ממש.

ניתן והודע היום א' סיוון תשע"ה, 19/05/2015 במעמד הנוכחים.

דניאלה שריזלי , שופטת